

Den næste sag på dagsordenen var:

**3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 7:
Forslag til lov om nedlæggelse af havnebanen mellem Hobro Station og Hobro Havn.**
Af trafikministeren (Sonja Mikkelsen).
(Fremsat 7/10 99. Første behandling 14/10 99. Betænkning 11/11 99. Anden behandling 18/11 99).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 99 stemmer (S, V, KF, SF, DF, CD, RV, KRF og FRI) mod 3 (EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

**4) Anden behandling af lovforslag nr. L 43:
Forslag til lov om ændring af lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem de nordiske lande og lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Tyskland. (Lempelse for udenlandsk skat af lønindkomst).**
Af skatteministeren (Ole Stavad).
(Fremsat 13/10 99. Første behandling 26/10 99. Betænkning 17/11 99).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Svend Aage Jensby (V):

Som det fremgår af betænkningen, er der en lang række partier: mit eget – for nu at være så uhøflig at begynde med det – samt Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti, Centrum-

Demokraterne, Kristeligt Folkeparti og Frihed 2000, der stemmer imod dette forslag.

Skatteministeren har – på trods af at utallige personer har reageret over for forslaget, og på trods af at utallige organisationer, herunder skatteministerens egen, om jeg så må sige, og Chaufførernes Fagforening i Åbenrå og forskellige virksomheder har gjort indsigelser imod forslaget – ikke været til at bevæge, end ikke til at lave en overgangsordning.

Det betyder, når nu det her forslag bliver vedtaget af Socialdemokratiet, De Radikale, Enhedslisten og Socialistisk Folkeparti, at en lang række arbejdere bliver ramt. De vil gå op til 20.000-30.000 kr. ned om året i disponibel indkomst. Forslaget her griber ind i bestående aftaler og kontrakter, som danske virksomheder for længst har indgået med andre lande. Det vil mindske eksportindtægterne markant til Danmark.

Hvordan kan det gå til, at man ikke giver en så bred politisk repræsentation i Folketinget mulighed for at gennemarbejde det her lovforslag endnu mere, og hvordan kan det gå til, at ministeren ikke vil give en overgangsordning, så de tusinder af mennesker, der bliver ramt af det her, kan gå ram forbi? Det er for sølle.

Jeg vil sige det sådan: Danmark har igennem tiderne haft mange skatteministre, virkelig mange, og jeg har aldrig oplevet nogen skatteminister, der så nidkært forfølger enkeltpersoner, som den nuværende skatteminister. Det tager vi afstand fra i Venstre, og det tror jeg også, jeg kan sige, at de øvrige, der repræsenterer flertallet i udvalget, nemlig de nævnte partier, gør. Det er ubegribeligt. Men nu ved befolkningen altså, at det tab af eksportindtægter, vi vil opleve, og de mange, der vil miste betydelige nettobeløb pr. måned, kan de takke regeringspartiet for.

Klaus Kjær (DF):

Jeg skal tilkendegive, at Dansk Folkeparti fastholder sin indstilling om at stemme imod lovforslaget ved tredjebehandling.

Men til spørgsmålet om ikrafttræden: Det er jo sådan, at forslaget helst skal hastebehandles igennem her inden jul, sådan at det kan træde i kraft den 1. januar år 2000. Det er altså en meget lille frist, der gives til det her. Der er arbejdsgivere, og der er ansatte, som har indgået lønmæssige kontrakter, og de har nogle andre forudsætninger, som det lige er blevet sagt. Der kan blive tale om med 1 måneds varsel at gå

ned i løn 30.000-40.000 kr. for visse af de her arbejdere i Norge eller Tyskland.

Det kan ikke være rigtigt, at de får ca. 1 måned til at omstille sig fuldstændigt i deres privatøkonomiske forhold. Det mindste, man må kunne indrømme dem, er dog – når de nu ikke kan få en overgangsordning, som vi har efterlyst i udvalget – at man udkød ikrafttrædelsen af det her lovforslag. Det skete der jo ikke noget ved, altså bortset fra, at statskassen går glip af et merprovenu i år 2000.

Jeg skal derfor anmode om, at sagen trækkes tilbage til udvalget, hvor vi uden for betænkningen vil stille et ændringsforslag om lovens ikrafttræden den 1. januar år 2001.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Hr. Jensby meddelte på Venstres vegne, at Venstre stemmer imod. Det havde været en væsentlig større nyhed, hvis Venstre havde stemt for et forslag, selv om det her kun giver et lille bitte beskedent provenu, nemlig på 30 mio. kr.

Som jeg tidligere har tilladt mig at sige – ikke fra denne talerstol: Såfremt Venstre havde befundet sig ude i det åbne samfund i stedet for inde i Folketinget, havde man for længst stået i Ribers som dårlige betalere. Man bestiller hele tiden varer, men man er aldrig parat til at betale, og det gælder desværre også ikke så helt sjældent partier, man sidder tæt på.

Det konkrete forslag her er et forslag, der retter op på en skævhed, som jeg heller aldrig tror hr. Jensby, hvis hr. Jensby sad i min stol med den ansvarsfølelse, som hr. Jensby som person normalt repræsenterer, ville kunne leve med. Hvis det var sådan, at vi bare lod fem og syv være lige og lod det her forslag trække tilbage eller stemme ned, eller hvis ikke der var et flertal i Folketinget for det, så var situationen, som jeg sagde under førstebehandlingen, at så ville vi risikere eksempelvis her i Københavnsområdet, hvor vi jo med den faste forbindelse i løbet af kort tid får et sammenhængende erhvervsområde, at man ville placere sin hovedvirksomhed på svensk side og sin bivirksomhed på dansk side.

Hvis man arbejder 1 dag på virksomheden i Danmark og 4 dage på virksomheden i Sverige, vil hele den sociale forpligtelse, det sociale ansvar, ligge i Danmark. Som følge af det skulle man ikke betale de svenske arbejdsgiverafgifter

på 33 pct., og man kunne nøjes med at komme hjem med en svensk beskatning til fuld og endelig afgørelse på 25 pct. Det ville være en præmiering af at placere virksomhederne på svensk side i stedet for på dansk side.

Derfor har jeg meget, meget svært ved at forstå, at der er en enig borgerlig front imod det her lovforslag, på samme måde som jeg har svært ved at forstå, at store erhvervsorganisationer faktisk stiller sig op og kritiserer forslaget. For det er til gavn for og med til at sikre, at danske virksomheder har lige konkurrencevilkår i forhold også til landene, der ligger tæt på os. Og det forslag her retter denne skævhed op i forhold til de to nordiske lande, Sverige og Norge, og i forhold til Tyskland. Det ville være uholdbart, hvis det var sådan, at vi ikke greb ind.

Tilsvarende har man situationen, hvis vi ser på den dansk-tyske grænse, at danske chauffører, der er ansat hos danske vognmænd, kører i en dansk indregistreret lastbil ned igennem Europa. Fordi Tyskland nu er så stort, som det er, kan man komme ind under tysk beskatning og dermed undgå en normal dansk beskatning. Den sociale sikring både af den pågældende chauffør og hans familie ligger i Danmark med alle udgifterne i Danmark, og man får også en lavere skat end tyskerne, fordi man ikke skal betale de høje tyske arbejdsgiverbidrag.

Derfor må jeg bare sige til hr. Jensby, at hvis dét er nidkærhed, så må jeg sige, at det at sørge for, at der sker en ens, ordentlig og lige behandling af skatteyderne, betragter jeg som en ganske almindelig, naturlig ting at sørge for for en skatteminister, og det kommer ikke i min ordbog ind under begrebet nidkærhed.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Forespørgsel nr. F 16:

Forespørgsel til ministeren for udviklingsbistand:

»Hvad vil regeringen gøre for at forbedre kvaliteten i den danske udviklingsbistand?«

Af Jann Sjørnsen (KRF), Børge Klit Johansen (KRF), Ole M. Nielsen (KRF) og Tove Videbæk (KRF).

(Forespørgslen anmeldt 7/10 99. Fremme af forespørgslen vedtaget 14/10 99).

Begrundelse

Jann Sjørnsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti er stærk fortalende for en omfattende dansk udviklingsbistand og vil derfor ikke være med til skære i den nuværende bistand på 1 pct. af bruttonationalindkomsten svarende til 11,5 mia. kr. Som et af de rigeste lande må vi om nogen have råd til at hjælpe verdens fattigste.

Desværre er tendensen, at OECD-landene i disse år reducerer ulandsbistanden. Så meget desto mere er det vigtigt, at Danmark fortsat holder fanen højt og går foran, både hvad angår kvantitet og kvalitet i udviklingsbistanden. De mange ulandsmilliarder skal bruges bedst muligt til gavn for verdens fattigste.

Efter Kristeligt Folkepartis opfattelse er Danmark i front på bistandsområdet, når vi sammenligner os med mange andre. Danida og ikke mindst ngo'erne har gennem mange år lavet et solidt stykke arbejde og har megen erfaring at trække på, og evalueringen af enkeltprojekter og sektorprogrammer er de seneste år blevet forbedret. Men vi kan gøre det bedre endnu, og det skal vi, for kvaliteten af fremtidens udviklingsbistand skal sikres.

Uanset hvor godt vi evaluerer gamle projekter og forbereder nye, tror jeg ikke, at vi fremover helt undgår de såkaldte hvide elefanter, altså projekter, der i praksis viser sig at være af en lidt tvivlsom værdi. Når man tænker på, hvor mange opgaver herhjemme, offentlige projekter, anlægsarbejder m.v., der fejler både økonomisk og praktisk, så er det såmænd ikke så mærkeligt, at også projekter i udviklingslandene gør det, for sådanne projekter udføres under helt andre forhold end dem, vi kender her i landet.

Det må imidlertid ikke blive en undskyldning for så bare at lade stå til. Vi må tværtimod

tage udfordringen op. Vi må hele tiden søge hen imod at sikre kvaliteten af ulandsbistanden, for det er nødvendigt, at så mange som muligt får gavn af den danske udviklingsbistand, og det er nødvendigt, at vi bevarer den brede folkelige opbakning til bistanden.

Derfor har Kristeligt Folkeparti i dag bedt udviklingsministeren svare på, hvad regeringen vil gøre for at forbedre kvaliteten i udviklingsbistanden.

Besvarelse

Ministeren for udviklingsbistand (Jan

Trøjborg):

Jeg vil starte med at takke forespørgerne for initiativet til forespørgselsdebatten her i Folketinget. Det giver mig nemlig anledning til at slå fast, at dansk udviklingsbistand har en meget høj kvalitet, og det er ikke noget, jeg har fra regeringen alene eller Udenrigsministeriet alene. Det er en bedømmelse, der er foretaget af OECD's udviklingskomité, DAC, der i marts 1999 har gennemført en positiv gennemgang af den danske bistand. Der er ros både for det høje niveau for den danske bistand og for de metoder, der anvendes.

Vi kan være tilfredse med vores indsats, men vi skal selvfølgelig, som hr. Jann Sjørnsen var inde på, ikke hvile på laurbærene. Der vil altid være noget, som bør og kan gøres endnu bedre.

Den nuværende strategi for bistandsarbejde, i daglig tale kaldet »Strategi 2000«, har været et godt grundlag for vores bistand, siden den blev vedtaget i 1994. Men verden står ikke stille. Betingelser og udfordringer i udviklingssamarbejdet forandres. Vores strategi må naturligvis følge med. Vi skal fastholde en række af de grundlæggende principper, men på andre områder skal der moderniseres og nytænkes.

Jeg ser tre elementer i en yderligere forbedring af kvaliteten af den danske bistand: for det første kvalitetssikring, dernæst kvalitetskontrol og for det tredje det vigtigste: kvalitetsudviklingsarbejde.

Kvalitetssikring sker gennem en løbende evaluering af vores indsats. Enkeltprojekter og indsatsen i bestemte lande eller sektorer undersøges til bunds. Også bredere temaer i bistanden gennemgås. Vi har et af verdens bedste evalueringssystemer, mener DAC.

Hvorfor er det så godt et evalueringssystem? Det tror jeg er, fordi evalueringerne gennemfø-